

oli ka toidusest pudo. Kauaks inimenne
sedda jouab wasto piddada, sadik siis lojus,
mis nigi paljo ei kannata! Mehhed surrid
kõhhotõppe ja teggid ka muud haigusfed neid
arwaks; hobbosid langes ka paljo. Solda-
tid ollid ennamate alles noyed inimessed,
karrastamatta ja õppimatta nisuggust wae-
wa kannatama. Hädda waewaga sai wäg-
gi wimaks Preissi raiade peäle. Üks Rin-
tal, kedda Rootsi pealikuks neile olli lakk-
tud, teggi kül parremat seadust ja andis wäele
ennam rahho, egga lastnud neid ennam õse
taetra al leris olla. Preissi raia peäl odeti
ta Pohla wägge ja Prantsussi maalt rahha.
Agga Pohlakad ei näitnud omma silmi ja
rahha jäi ka tomatta. Hakkati siis jälle pit-
kamine eddasi marsima, wõeti ka monni lin-
ärra, monni teine põlletati ärra. Agga Preissi
ja Prandenburgi wallitsejal würstil olli aega
kül olnud wägge nende wasto sõtta walmis-
tada ja sata. Mis siis muud, kui Rootsi
wäggi piddi agga jälle koio pole ümberpõdr-
ma, sest et waenlane neist tuggewam olli,

Preissi wäggi olli nüüd allati nende kan-
dus; rõhuti neid mitmes taplusfes ja aeti
ühtepuhko tagga, egga antud enne rahho, en-
nego jo ollid Riia linna liggi samas. Te,
kust nemmad läbbikäisid, olli surnokehhasid
täis, ja sured tükkid muist tele mahhajanud,
sest et hobbosed ennamate ollid langend, ja mis
neid weel ellus olli, ei jaksand ennam tükkä
ärraweddada.

Et meie tähtramat seddasinnast suggu il-
ka weel mäletab, tulleb sest, et sest sõast meie
ja Riia maal wägga suur kahjo olli, mis sel
aial, kui makele tähtramatuid hakkati trük-
kima, mitto isse weel olli näinud ja piddand
kannatama. Riast olli ennam kui kümme
tuhhat meest Prandenburgi läinud; agga neid,
kes taggasi saiwad, polnud poolkolmatki tuh-
hat, ja needki ollid muist haiged, ning surri
neid paljogi pärrast sedda, kui omma male
taggasi ollid peäsnud. Meie ja Riama ollid
paljo mehhi, ja peälegi suur rahha ja hulga
wilja sõa tarwis wäljapanud. Mehhed ol-
lid ennamate otsa lõppend, ka paljo meie Ma